

OPINIÓN CRÍTICA

#Covid19 i el discurs de l'odi

Moha Gerehou, periodista especialitzat en la detecció i contestació dels discursos de l'odi ho diu molt bé en el titular de l'article que signà el passat 15 de març: [«El coronavirus no es excusa per contagiar el racisme»](#). Malauradament, la situació d'alarma continuada, molt emfatitzada per un discurs tremendista i de combat contra una malaltia que, no ens cansarem de recordar, es cura i no es combat, dona via ampla a un repunt de conductes i propostes racistes i xenòfobes.

És evident que els discursos de l'odi no son nous. Des de les cultures angle-europees portem centenars d'anys legitimant unes relacions de poder basades en la supremacia cultural. Una supremacia que, mentre ens permet l'explotació i usurpació de recursos humans i naturals, també ha permès construir i quallar la imatge de «l'altre» com la imatge del subsidiari o l'amenaça. Si aquest procés de discriminació ha estat peça angular durant anys per cultivar una cultura social i econòmica que legítimi una concentració del poder a nivell global, ara que el Covid19 no només comporta baixes civils sinó que provoca i provocarà un enorme crisi econòmica a nivell global, aquest procés de discriminació s'accentua. La cultura de la por, emmascarada sota falsos discursos proteccionistes, aflora tot traduint-se en discursos que assenyalen països, cultures i col·lectius de manera directa com a culpables o com a agents de propagació.

Aquests alè als discursos de l'odi, s'esdevenen tant a nivell institucional com quotidià. Només per posar un exemple, [el president d'EUA insistí en reconèixer el Covid19 com 'el virus xinès'](#). D'altra banda, al parlament d'Espanya, [la ultradreta ha demanat eliminar la sanitat gratuïta a les persones que han migrat i que no tenen o no poden tenir els papers en ordre segons requisits governamentals](#). Una mesura totalment ineficaç i nociva si la pensem en termes de prevenció sanitària, hàbilment pensada per a convertir a aquests col·lectius en una amenaça real: si no atenem aquestes persones, es convertiran en possibles agents multiplicadors del virus i, llavors, no hi haurà més remei que repatriar-los.

Aquestes veus, a les que hi hem de sumar la tensió pròpia d'un estat de confinament i el goteig informatiu constant sobre el futur incert que, a mode de mantra, recita que «el pitjor està per arribar», troben també el seu ressò en la quotidianitat i els [ritmes de convivència](#) d'aquests dies. Col·lectius com els que es dediquen a la venda ambulants i els treballs de temporada (hi dedicarem un escrit ben aviat), i barris de ciutats històricament marginalitzats i gairebé abandonats per l'administració es converteixen en blancs de crítiques i atacs. Com a mostra, [la denuncia de la comunitat gitana que viu al barri de «Las Tres Mil Viviendas» de Sevilla](#), que aquests dies s'han vist assetjats tant a nivell veïnal com per part dels mitjans de comunicació. Ja en un altre moment reflexionarem sobre el paper i responsabilitat social que els mitjans tenen, o haurien de tenir, aquests dies.

LA MALDAD DEL DÍA

Gitanos se saltan el confinamiento y montan un 'tablaó' flamenco de madrugada

Publicado: 18 Marzo 2020 Escrito por Mediterráneo Digital

Ni con estado de alerta nacional. Hay gente que va por libre. El lunes y el martes de esta semana, con toda España confinada por la pandemia del coronavirus, una turba de personas se reunió en la Plaza Extremadura de Salamanca para cantar y bailar. La Policía Nacional tuvo que acudir a desalojar a los vecinos de la zona y mandarles a sus casas.

El que sí que és cert és que aquest repunt dels discursos de l'odi -quotidians i institucionals- persegueix “criar a l'ordre” col·lectius socialment injuriats i que resulten incòmodes, i convertir-los en ‘naturalment perillosos’.

Davant aquesta realitat, la tasca que i els reptes que se'ns presenten no són pocs. Tota la feuada i totes les propostes que puguem fer per a desmuntar les rumorologies i les falses informacions, són ben vingudes. **Avui té més sentit que mai desmuntar les polítiques racialitzadores, xenòfobes, exclusivistes, classistes, homòfobes i masclistes. Imprescindible posar la vida en el centre, i entre tothom esquitxar l'escenari públic d'una narrativa basada en les cures, la sostenibilitat, i que garanteixi els drets universals; que defugui l'heroïtat pròpia dels discursos de combat, i que aposti per la transformació de les estructures.**

Afortunadament, i com sempre, la realitat desautoritza la ficció. Són moltíssimes les xarxes virtuals i veïnals que s'organitzen i afloren aquests dies i pertot arreu per a treballar una cultura de la convivència basada en les cures i l'acompanyament. Que reclamen i donen mostra de la importància que té posar la vida en el centre. Que s'ocupen de treure a la llum diferents realitats a atendre. Que fan crítica constructiva i resolutiva sobre les limitacions del nostre sistema. Veus i accions que, en definitiva, donen cos i forma a la cooperació transformadora.